

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΗΣ ΒΙΚΥΣ ΚΥΡΙΑΚΟΥΛΑΚΟΥ ΣΤΗΝ "Ε"

"Πρέπει να νιώθεις ότι αυτό που βλέπεις σε αφορά"

Η νεαρή ηθοποιός μιλώντας για την έλξη που της ασκεί το έργο του Γιώργου Χειμωνά και βέβαια, το θέατρο και την αγάπη της γι' αυτό, εκπέμπει τη λάμψη του γνήσιου θαυμαστή, μολονότι βλέπει την Τέχνη εκ των έσω και όχι ως απλός θεατής

Την είδαμε στο θεατρικό αναλόγιο "Θάλαμος" να δίνει τη δική της ερμηνεία σε ένα ανθολόγιο κειμένων του Γιώργου Χειμωνά. Η Βίκυ Κυριακουλάκου μπορεί να μην είναι εξοικειωμένη με τον όρο "συνέντευξη", ωστόσο τον δικαιώνει, αφού όταν μιλάει για την τέχνη του θεάτρου και την αγάπη της γι' αυτήν εκπέμπει τη λάμψη του πραγματικού θαυμαστή με μόνη διαφορά ότι την υπηρετεί εκ των έσω και όχι ως απλός θεατής...

Για το Γιώργο Χειμωνά

- *Είχες ήδη μια διαμορφωμένη αντίληψη για το έργο του Γιώργου Χειμωνά πριν αποφασίσεις να λάβεις μέρος σ' αυτήν την παράσταση;*

"Με τον Γιώργο Χειμωνά ως συγγραφέα είχα την πρώτη επαφή πριν ξεκινήσω καν τη δραματική σχολή, τον είχα γνωρίσει ως μεταφραστή. Ένας από τους καλύτερους καθηγητές που είχαμε, ο Δημήτρης Παπακωνσταντίνου, μας έκανε αρχαίο δράμα και είχε φέρει τη μετάφρασή του στις "Βάκχες". Μας είχε πει ότι θα αντιμετωπίζαμε κάτι ιδιαίτερο. Πράγματι, ήταν μια εξαιρετική μετάφραση, πολύ ποιητική. Η σχέση μου, λοιπόν, με τα κείμενά του ήταν ανέκαθεν καλή. Θεωρείται λίγο underground και αυτό με ελκύει."

- *Πώς βίωσες επί σκηνής τον τρόπο σκέψης του;*

"Όπως αντανακλάται στο έργο του, ο τρόπος σκέψης του θυμίζει σπείρα. Το μυαλό κινείται με έναν τρόπο κυκλικό, συστρέφεται και κατεβαίνει προς τα κάτω σαν να είναι χαμένος σε ένα χάος. Είναι χαοτικός αλλά συνεχής, έχει ένα βάθος. Έχει ένα λόγο πολύ ποιητικό και με ιδιαίτερη στίξη. Πολλές φορές φοβάμαι ότι δε γίνεται κατανοητός, έχω έναν τέτοιο φόβο από...τη μαμά μου! Έρχεται συχνά σε παραστάσεις και βλέπω ότι αναρωτιέται και ξέρω ότι είναι ο μέσος θεατής. Αυτό το έχω δει και σε παραστάσεις που έχουμε κάνει για τον Νίκο Γαβριήλ Πεντζίκη. Έχουν και οι δύο μια ανατομική σχέση με το λόγο, λεπτής υφής. Είναι πολύ χειρουργικός στη γραφή του."

Η ενασχόληση με τους ρόλους

- *Πώς λειτουργείς ως ηθοποιός όταν καλείσαι να μελετήσεις ένα ρόλο;*

"Συνήθως όταν παίρνω ένα κείμενο στο πλάι... ζωγραφίζω. Ο Χειμωνάς για παράδειγμα, έχει μελωδία. Μερικές φορές οι λέξεις επαναλαμβάνονται με έναν τρόπο ή παρηχείται ένα γράμμα. Προσπαθώ πάντα να συνδέομαι με μουσική, εικόνες, χρώματα και μυρωδιές. Έτσι λειτουργώ. Ειδικά όταν κρατάς ένα κείμενο σαν και αυτό που είχαμε, το οποίο δεν είναι θεατρικό, προσπαθείς να βγάλεις μια αίσθηση από όλο αυτό."

"Μια γυναίκα με δύο κεφάλια που ήταν θεός". Προσπαθώ να το ζωγραφίσω, όπως και κάποιον που κουβαλάει το σπίτι του, μια χελώνα. Με το να τα μετατρέπω σε εικόνες γίνονται πιο δικά μου, συνειδητοποιώ καλύτερα τι σημαίνει το καθετί για μένα."

- Ο ρόλος σου ήταν στο μεγαλύτερό του κομμάτι βουβός. Κάτι τέτοιο τον κάνει δευτερεύοντα;

"Ένας ρόλος στην πλειονότητά του βουβός πολλές φορές είναι πιο σημαντικός από ό,τι νομίζουμε. Τα κείμενα που χρησιμοποιούμε με την ομάδα, τους Nova Melancholia - καθότι με την Εύα Στεφανή δεν έτυχε να δουλεύουμε συστηματικά μαζί - δεν είναι θεατρικά, δεν υπάρχουν χαρακτήρες. Μέσα από αυτοσχεδιασμούς, με φράσεις και κάποιες συνήθως φωτογραφίες, κάνουμε μια δραματουργική επεξεργασία χρησιμοποιώντας και κάποια μουσικά κομμάτια, υλικά κτλ. Πολλές φορές αντλούμε πληροφορίες μέσα από τη βιογραφία ή και την εποχή του συγγραφέα. Αυτό σημαίνει ότι η περισσότερη έγνοια μας είναι η κίνηση, η δράση και η εικόνα και έπειτα ο λόγος. Δεν ξέρω εγώ ποιο κομμάτι θα πω, μπορεί και να μη μιλήσω ποτέ. Φέρω όμως όλη την ατμόσφαιρα του κειμένου σε οτιδήποτε κάνω, όπως τουλάχιστον το έχω εισπράξει. Όλοι μαζί με το επιμέρους διαφορετικό μας συνθέτουμε ένα όλο."

"Εικαστικό θέατρο" και πειραματισμός

- Πώς ένα κείμενο μη θεατρικό ανεβαίνει στη σκηνή με βάση τον αυτοσχεδιασμό;

"Ο αυτοσχεδιασμός βασίζεται σ' αυτό που λέμε "πώς σου ήρθε;". Είναι μοντάζ που γίνεται μες στο μυαλό σου, κάτι σαν αυτό που κάνει η pop art. Μπαίνεις σε μια διαδικασία που δε φοράς κάτι, με αφορμή το κείμενο δημιουργείς απλά κάτι δικό σου. Έχουν φτιαχτεί οι δράσεις και μετά μπαίνει το κείμενο. Δε δείχναμε το χάος, ούτε οι εικόνες είχαν άμεση σχέση με το κείμενο. Εικαστικό θέατρο για μένα είναι η μετάφραση του όρου "performance". Ξεκίνησε περίπου το '60, την αρχή έκαναν οι εικαστικοί στις γκαλερί. Αντί να είναι εκεί ένας έτοιμος πίνακας, γινόταν ένα live show με το να φτιάχνει επιτόπου τον πίνακα ή να είναι ο ίδιος το έκθεμα.

Ζητούμενο ήταν το ζωντανό όχι μόνο με την έννοια του σύγχρονου, της ίδια στιγμής, αλλά και με την έννοια του τι βιώνει ο καλλιτέχνης τη στιγμή της δημιουργίας. Αυτό συνέβη και στο θέατρο. Μπήκαν τα εικαστικά, εισέβαλε η έννοια του τυχαίου από την άποψη ότι δε θα είναι ίδιο κάθε φορά. Όχι ότι θα ανέβεις στη σκηνή και θα κάνεις ό,τι σου κατέβει. Με τη performance στο θέατρο προσπαθείς μέσω εικαστικών στοιχείων, γλυπτών και χρωμάτων να δώσεις μία άλλη διάσταση πέρα από έναν πεζό λόγο που εν προκειμένω δεν είναι καν θεατρικός."

- Τι συνεπάγεται ο όρος "πειραματικό θέατρο";

"Δηλώνω υπέρ της έρευνας. Αν δεν υπάρχει, δεν πας μπροστά. Όχι μόνο στο θέατρο, παντού. Στην ιατρική, στην τεχνολογία, δεν προχωράς χωρίς αυτήν. Πρέπει να υπάρχουν κάποιοι ερευνητές σε μια κοινωνία γιατί αλλιώς θα επέλθει η στασιμότητα. Φέτος δεν επιχορηγήθηκαν οι μικρές ομάδες που κάνουν πειραματικό θέατρο - αυτές θα το κάνουν και όχι οι μεγάλες που κάποτε έκαναν, εγκαθιδρύθηκαν, πήραν τους χώρους τους και τώρα τα πράγματα έχουν αλλάξει. Σαφώς και σε δύσκολους καιρούς, μένοντας στο ίδιο παράδειγμα, θα δώσεις λεφτά όχι σ' αυτόν που ψάχνει αλλά στο γιατρό, εκεί που πάει ο άρρωστος. Νιώθω λίγο ότι κάνουμε θέατρο για μνημένους. Κρίμα, βέβαια γιατί αυτό είναι θέμα εξοικείωσης, θέμα κοινού μέχρι να γνωριστούν τα δύο σκέλη. Θα μπορούσε να υπάρξει έστω και μια μέση ενίσχυση, ένας χώρος μόνο γι' αυτές τις ομάδες από το υπουργείο πολιτισμού θα αρκούσε. Δε χρειάζεται πάντα κάτι πολυέξοδο για να γίνει η έρευνα, όπου και αν πρόκειται να συμβεί αυτό."

Λυδία ΕΛΙΟΓΛΟΥ